109. ПОЈАЊЕ

(Псал. 124.) (На глас број 55. 106. и 153.)

- 1. Ах, да не беше с' нама Бог, Тако имамо казат', Да Бог не беше с' нама сад, Морали б' очајават', Јер сиротно смо стадо ми, Од многих поносних људи Гоњени и презрени.
- 2. Подиг'о с' на нас њихов гњев: Да би Бог допустио, Прогут'о би нас тај зли свет Са телом и животом, Неверство с' јако умножи, К'о река, која све прели И све још потопљава.
- 3. Хваљен Бог! кој' нас искупи, Робље им не постасмо; К'о птица из замке љуте Душом се избависмо. Раскиде с' уже, и ми сви Кроз Господа смо слободни! Он је Бог неба, земље.

110. ПОЈАЊЕ

(Псал. 27.)

- Једно молим, То желим себи сад,
 У светилишту Твом
 Да останем, Да Ти приносим свагд'
 Славу, част Богу свом;
 Да гледам Твоје све милине,
 И овде још да приправим се За царство то.
- 3. Склањаш ме Ти У време нужде зле У закриљу Твоме. Са сузама радујем се овде, Твоја моћ држи ме Свагда ћу Т' моју хвалу принет', Радосно Т' Алилуја појат'; Победу даш.
- 4. Чуј сад молбу И моју прошњу Ти! Реч Твоју држим рад': У светињи Благодат дајеш Ти, Вере си ослон тврд! За то ћу к' Твом лицу приступит', Духом, Истином Теби с' молит': Ти ћеш свршит'!
- 5. Води ме Ти На путу жића Твог, Да ја не залутам!

Тебе имам за помоћника свог, Ком' се поверавам. У Тебе ћу се самог уздат', Некад ћу лепу судбу гледат' У царству Твом!

111. МОЛБА ЗА РАДНИКЕ

